

સ્થિતઃપ્રજ્ઞના લક્ષણો

(સાંક્ષણી પ્રાર્થના) • વંદન •

જેને દિવ્ય સત્ત્વો વે સત્ત્વી રહ્યાં, સુખાનિ વા વાદળાં,
જેનાં મન્ત્ર પુરાજ્ઞ શાખ લજનો, ગાયે અણ્ણિ વાકુળાં,
ધોળી ધાન ધરી જ સંયમ કરી, જેની કરે ગુંઘના,
જેનો પાર ન કોઈએ લહી શક્યા, તે દેવને વંદના.
અર્જુન ખોલ્યા :

સમાધિમાં સ્થિતઃપ્રજ્ઞ જીજાવો કેમ કે શવ ?
બોલે, રહ્યે, કરે કેમ મુનિ જે સ્થિર ભુદ્ધિનો ? ૧

શ્રી ભગવાન ખોલ્યા :
મનની કામના સર્વ, છોડિને આત્માં જ જે,
રહ્યે સંતુષ્ટ આત્માથી, તે સ્થિતઃપ્રજ્ઞ જીજાવો. ૨
કુંભ ઉદ્ઘાગ ના ચિત્તે, સુખોની જંમના ગઈ,
ગયા ચાગ-ભય-કોધ, મુનિ તે સ્થિર ભુદ્ધિનો. ૩
આસક્ત નહિ જે કંપાય, મલ્લે કાંઈ શુલ્લાશુલ,
ન કરે હર્ષ કે દેખ, તેની પ્રજ્ઞા થઈ સ્થિર.
કાચથો જેમ અંગોને, તેમ જે વિષયો થકી,
સંક્રલે હિન્દ્યો પૂર્ણ, તેની પ્રજ્ઞા થઈ સ્થિર. ૫
નિરાધારી શરીરનાં, ટળે છે વિષયો છતાં,
રસ રહી જતો તેમાં, તે ટળે પેખતાં પાર. ૬
પ્રયત્નમાં રહ્યે તોચે, શાશ્વા યે નરનાં હુદ્દે,
મનને હિન્દ્યો ભસ્ત, વેગથી વિષપો ભસ્તી.
પોગથી તે વશે રાખી, રહેતું મતપરાયાશ,
ઈન્દ્રિયો સંયમે જેની, તેની પ્રજ્ઞા થઈ સ્થિર. ૮

વિષયોનું રહ્યે ધાન, તેમાં આસક્તિલ ઉપજે,
જીન્મે આસક્તિથી કામ, કામથી કોઇ નીપજે. ૯
કોઇથી પૂર્ણતા આવે, પૂર્ણતા સ્મૃતિને હરે,
સ્મૃતિ લોપે ભુદ્ધિનાશ, ભુદ્ધિનાશે વિનાશ છે. ૧૦
રાગ ને દ્વેષ છુટેલી, હિન્દ્યો વિષયો ગ્રહે,
વશેન્દ્રિય સ્થિરાયા જે, તે પાયે છે પ્રસન્તા. ૧૧
પાયે પ્રસન્તા તેનાં, કુંભો સૌ નાશ પામતા,
પાયે પ્રસન્તા તેની, ભુદ્ધિ શીઘ્ર બને સ્થિર ૧૨
આયોગીને નથી ભુદ્ધિ, અયોગીને ન ભાવના
ન ભાવહીનાને શાંતિ, સુખ ક્યાંથી આશાંતને ? ૧૩
હિન્દ્યો વિષયો દીડું, તે પૂર્ણ જ રહે મન, ૧૪
દેહની તે હરે ભુદ્ધિ જેમ વા નાવને જણે. ૧૫
તેથી જેણો ભધી રીતે, રસેલી વિષયો થકી,
હિન્દ્યો નિયાં રાખી, તેની પ્રજ્ઞા થઈ સ્થિર ૧૫
નિશા જે સર્વ ભૂતોની, તેમાં જીગત સંયમી,
જેનાં જગે બધાં ઝૂટો, તે શાની મુનિની નિશા ૧૬
સદા ભરાતા અચલ પ્રતિજ્ઞા
જ માં સ મુદ્રમાં નીર બધાં પ્રવેશે;
તે શાંતિ પામે નહિ કામકામી ૧૭
છોડિને કામના સર્વ, કરે જે નર નિઃસ્પૂર્ણ,
અહંતા નમતા મુકી, તે પામે શાંતિ ભારત. ૧૮
આ છે બ્રહ્મદશા ઓને, પાયે ના મોહમાં પડે,
અંત કાળેથ તે રાખી, બ્રહ્મનિર્વાસ મેળવે. ૧૯

રાજ્યાદિ હે પલુ હે પલુ ।

હે પલુ, હે પલુ, શું કહું, દીનાનાથ દ્વારા,
તો દોષ અનંતરું, ભાજાન છું કરુણાણ. ૧
શુદ્ધ ભાવ મુજમાં નથી, નથી સર્વ દુજ રૂપ,
નથી ધર્ઘતા કે દીનતા, શું કહું પરમ સ્વરૂપ. ૨
નથી આશા ગુરુદેવની, અચળ કરી ઉરમાંદી,
આપ તક્ષો વિશ્વાસ દર, ને પરમાદર નાંડી. ૩
જોગ નથી સત્રસંગનો નથી સત્ર સેવા જોગ,
કેવળ અપશ્રતા નથી, નથી આશ્રય અનુધોગ ૪
હું પાખર શું કરી શકું, જોવો નથી વિવેક,
ચરણ શરણ ધીરજ નથી, મરણ સુધીની છેક. ૫
અચિત્ય દુજ મહાત્મયની, નથી પ્રકૃતિકત ભાવ,
અંશ ન એકે સ્નેહની, ન મળે પરમ પ્રભાવ, ૬
અચલ દૃપ આસક્તિ નહિ, નહિ વિરાસ્તી તાપ,
કથા અલભ્ય દુજ પ્રેમની, નહિ તેનો પરિતાપ ૭
ભક્તિ માર્ગ પ્રવેશ નહિ, નહિ ભજાન દર ભાન
સમજ નહિ નિજધર્મની નહિ શુલ્ષ દેશે સ્થાન ૮
કાળ દોષ કળિથી ધયો, નહિ ભર્મદા ધર્મ,
તો યે નહિ વ્યાકૃતા, જુઓ પલુ મુજ કર્મ. ૯
સેવાને પ્રતીક્રિય જે, તે બંધન નથી ત્યાગ,
દેષ્ટિદ્ય ભાને નહિ, કરે બાહ્ય પર રાગ. ૧૦

તુજ દિપોગ સ્કુરતો નથી. વચન નધનયમ નાહિ
નહિ ઉદાસ અનલક્તથી, તેમ ગૃહાદિક ખાડી. ૧૧
આંદ્ર ભાવથી રહિત નહિ, સ્વર્ધમ સંચય નાહિ,
એમ અનંત પ્રકારથી, સાધન રહિત હું ૫, ૧૨
નહિ એકે સદગુણ પણ, શું મુખ બતાડું શું ૫. ૧૩
કેવળ કરુણા-મૂર્તિ છો. દીનબંધુ દીનાનાથ;
પાપી પરમ અનાથ છું, ગ્રહો પ્રભુજ ધાર. ૧૪
અનંત કાળથી આશરયો, વિના ભાન ભગવાન,
સત-ચરણ આશ્રય વિના. સાધન કર્પી અનેક ૧૫
પાર ન તેથી પાચિયો, બેચ્યો ન અંશ વિવેક ૧૬
સહુ સાધન બંધન ધ્યાં, રજ્યો ન કોઈ ઉપાય,
સત સાધન સમજયો નહિ, ત્યાં બંધન શું જ્ય. ૧૭
પ્રભુ પ્રતુલય લાગી નહિ, પડ્યો ન સદગુરુ ધ્યાં
દીઠા નહિ નિજ દોષ તો, તરિયે કોણ ઉપાય. ૧૮
અધમાધમ આધિકો પતિત, સકુલ જગતમાં હું ૫
એ નિશ્ચય આલ્યા વિના, સાધન કરશે શું ૫. ૧૯
પડી પડી તુજ પદ પંજે, કરી કરી માંગ એ જ,
સદગુરુ સત સ્વરૂપ તુજ, એ દઢતા કરી દેજ. ૨૦

મારી નાં તમારે હાથે, હરિ સંવાળો રે;

મુજને ગોતાનો જલ્દીને પ્રકૃતાં પાળો રે.... મારી૦
પદમાયથ નથી સમનતું;
કુંઘ સહેલ રહે ઉલરાતું;

શંલુ શરણો પડી
શરણો પડી માંગુ ધરી યે ધરી કરું કાપો
દ્વા કરી દર્શન શિવ આપો
અંગે ભરમ સમશાનની ચોળી
મંગે રાખો સદા ભૂત ટોળી

બાલે તિલક કર્યું, કંઠે લિખ ધર્યું
અમૃત આપો..... દ્વા કરી દર્શન....
આપો દર્શિતમાં તેજ અનોધું,
સારી સૂર્યને શિવરૂપ દેખું,

આળો માન મદા, વાળો ગર્વ સદા,
સમજણું આપો..... દ્વા કરી દર્શન....

ની તો ઓકલપંથી પ્રવાસી,
છતાં આત્મા છે કેમ ઉદાસી,

અક્ષ્મી મથી રે મથી, કારણ મળતું નથી

શરીત આપો..... દ્વા કરી દર્શન....

ભોગા શંલુ ભવ દુઃખ કાપી,
નિત્ય સેવાનું શુભધન આપી

આળો માન મદા, વાળો ગર્વ સદા

ભરીત આપો..... દ્વા કરી દર્શન....

સુણિ

ત્વમેષ ભાતા ચ જિતા ત્વમેષ
ત્વમેષ જંધુંખ સંખા ત્વમેષ
ત્વમેષ વિધા દ્રોબણ ત્વમેષ
ત્વમેષ સર્વ ગમ હેલ દેવ.

નાના સાર :

બોલ્યા બોલ્યા શ્રી ભગવાન (ર) અર્જુન સાંભળો રે, તમને કહું છું ગીતા શાન (ર) અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા... આત્મા ભરતો નથી અમર છે; એવું સમજે તે શાન છે, તે સાંખ્ય યોગી કહેવાય અર્જુન, સાંભળો રે...બોલ્યા... સતક્રમ ધર્મ કહેવાય, આચરતા ચિત્તસુદ્ધિ ધાય, તે કર્મયોગ કહેવાય, અર્જુન, સાંભળો રે...બોલ્યા... સતક્રમ ચદા આચરીએ, ફળ હરિને અપીષા કરીએ, તે શ્રદ્ધાપણ કહેવાય, અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા... જેમ કર્મણપત્ર પાડીમાં, તેમ રહે છે જે દુનિયામાં તે સંન્યાસી કહેવાય, અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા... પોતે પોતાના ચુક્ક બનીએ, નારાયણનું ધાન ધરીએ, તે સંયાસી કહેવાય, અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા... વાસુદેવ ચર્વ વ્યાપક છે, હજારોમાં કોઈ જીવો છે, તે વિશાની કહેવાય, અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા... આખ્ય વિશ્વતાંત્રી શાય ધાય, મારું ધામ અશય કહેવાય, અક્ષર બ્રહ્મ તે કહેવાય, અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા... સરઙ્ગું, પાણુંને સંધરું, ભાવે ભજન કરો મમે મારું તે રાજ યોગ કહેવાય, અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા...

અંતરની ઓંઝી ઘોલી, તમે સથળે છૈ તમે જોઈ લ્યો, તે વિશ્વરૂપ કહેવાય, અર્જુન, સાંભળો રે...બોલ્યા... અનન્ય વિતન મારું કરશે, તે મૃત્યુ સાગર તરશે, એવું ભક્તિયોગ સમજાવે, અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા... દેહ પ્રકૃતિનો કહેવાય, તું ભારો અંશ કહેવાય, જીત્ર સૌન્દર્ય કહેવાય, અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા... જ્યારે લેણ ભાવના જાય, ત્યારે સમાનતા આવે, જગ દૃષ્ટ તથું જે મૂળ છે, જરૂર ચેતનથી ઉત્તમ છે, ત્યારે ત્રિગુણાતીત કહેવાય, અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા... જગ દૃષ્ટ તથું જે મૂળ છે, જરૂર ચેતનથી ઉત્તમ છે, સદ્બુદ્ધિ દેવ કહેવાય, કંબુદ્ધ અસુર કહેવાય, તે હેવાસુર કહેવાય, અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા... જેઠું અનુ તેદું મન, તેવી શ્રદ્ધા જેઠું મન, તે શ્રદ્ધામય કહેવાય, અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા... સથળા ધર્મો છિડી દીન, મારે શરણે આવોને, મુક્ત સંન્યાસી થઈને, અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા... 'શિવરામ' ધારે જ્ય જ્યક્રિ, અર્જુન સાંભળો રે...બોલ્યા...

૫

૫૦ કૃતના તુ હરના સ્વામી

પુત્રના તુ કર્ણા સ્વામી, એથ પ્રાણ તનસે નીકલે—ઈતના.
ગોદિદ નામ લેકર, દ્વિં પ્રાણ તનસે નીકલે—ઈતના.

શ્રી ગંગાજી તર હો યા પસુનાજી પાર રહેલે—ઈતના.

ગેર જ્ઞાનસ નિકલે, દ્વિં પ્રાણ તનસે નીકલે—ઈતના.

શ્રી બુંધાવનધા સ્થલ હો, ગેર સુપરો ગુલસીલ હો;
વિષ્ણુચરતક રલ હો, દ્વિં પ્રાણ તનસે નીકલે—ઈતના.

અનુભૂષ સાંખરા પાઠ હો, પાંજીધા અથર હો;
તીરછા ચરન ધરા હો, દ્વિં પ્રાણ તનસે નીકલે—ઈતના.

દ્વિં જોહના સુગર, હો, સુખરૂપી કાલી લટ;
ધરી ધાન મેરે ધર હો, દ્વિં પ્રાણ તનસે નીકલે—ઈતના.

ધરા કંડ પ્રાણ આદ્ય, હો, રાગ ન સત્તાદે;
ધરા કંડ ના હીળાદે, દ્વિં પ્રાણ તનસે નીકલે—ઈતના.

ગોર ગ્રામ નીંલે સુપરો, તોરા વાગ નીંલે ગુપરો;
પાચ બાડી ઘાર દુઃખાં, દ્વિં પ્રાણ તનસે નીકલે—ઈતના.

ઉદ્ય વનુત હરદી આતા, નહીં સ્થામ ભૂત ટાના;
અંસ્તી હત કુણાના, દ્વિં પ્રાણ તનસે નીકલે—ઈતના.

શ્રીમદ સહદુરુના નામ તમારું, માઝુંજતા પણ નકારું—યાં
મનોહર મંગળ સુતી નાથ અતાવનો રે...અમતે અંત
બિકટ સમય સાચવનો હાલા, કર કોટી કરી કાલાવાલા

આવી હિન હથાળ હથા હથીવનો રે.....અમતે
બસની અંત સમયની બોણા, હારે ધાને વફલ વેલા
પ્રભુત પાળતું પેલા પણ પરખાવનો રે...અમતે

— હરિને ભજતાં —

— શ્રી રામ —

કર્ણને અજતાં હથું કોઈ ની લાજ જતાં નથી લણ્ણે
નંની સુરતી શામળીયા સાથે વહે યેવ વાણી રે....
નહીં ઉંગારી પ્રલલદ હિસ્થયકરથું માચો હે,
વિલીપણને આખું રાજ, રાખને સહચોરી રે....હરિને
હાંદે નરસિંહ મહોને હાર, હાયોહાય આયો હે
નુંભને આખું અભિવચણ રાજ, પોતાનો કરી સ્થાયો હે....હરિને
હાંદે મીરાંખાઈનાં ઓર હળાણ પીધાં હે,
પંચાળીનાં પુરી ચીર પાંદ કામ કીધાં હે....હરિને
કર નેહી કહે પ્રેમણદાસ ભક્તોના કહાં હસયો હે....હરિને
આયો હરિ અજવાનો હાંદે, અજવાન કોઈ કરયોરે.
* અમતે આ તસ્સમયે ઊપ્કારી ચેતા આવનો હે *

• લાકુંત કરતા છુટે મારા પ્રાણ •

ભડી કરતા હું મારા પ્રાણ પ્રભુ એવું માગું રું
અંતસ્મયે તારો સાથ પ્રભુ એવું માગું રું

તારું કુભું ભનોડું બોધા રું
અંત સંમયે તારું દ્યાન પ્રભુ એવું માગું રું

સારી આશા જિરાશા રદ્દોરો નહિં
મારો અવગુંદું ચામા ઘરશો નહિં

દ્વારે દ્વારે રું તારું નામ પ્રભુ એવું માગું રું
મારા પાપનું ત.૫ સંમાલી લંજો

તારા ભાગને દાસ જનાવી હોન
નાન આનિન દર્શાન દાન પ્રભુ એવું માગું

જનમો જનમ રું તારો દાસ, પ્રભુ ! એવું માગું રું !

મારી પ્રદૂષ કરતો આશ, પ્રભુ ! એવું માગું રું
તારું સ્પર્શથું હુંચે રખતું રહે,

મન તારા ચરણમાં લખતું રહે,
એવો અંતરમાં કરતે પ્રકાશ, પ્રભુ ! એવું માગું રું ;

કુભુઃખમાં ભક્તિ છોકું નહીં,
જૂની માયા દેખીને હોકું નહીં,
તારં ચરણે રહેલો આરો વાસ, પ્રભુ ! એવું માગું રું;
અંતચેણાચે હાથ પદ્ધતી દોણે,
કરી તન્મથ મને જરૂરી લેજે,

મંગલ મંદિર જોડો !

દ્યામથ ! મંગલ મંદિર જોડો ! ... ૫૧૦

ઉપનન અતિ વેગે વરાયું,
દાર બિલો રિયુ લોડો;
તિમર ગયું ને જ્યોતિ પ્રકાશયો,
શિકુને ઉરમાં લો લો ! ... દ્યામથ૦

નામ મહુર તમ રૂચો નિરંતર,
શિશુ સહ ગ્રેમ બોડો;
દ્યા તૃપુરુદું આયો ભાગુક,
ગેમ - અ મી રસ ટોડો ! ... દ્યામથ૦

લિખારી આંગણે આંધ્યા, પ્રભુલ ! દાર જોડો ને !
તખારું નામ પોકારે, કુપાળું ! કુંકું ઓડો ને ! ...

ન આંધ્યો લદ્ધી દોબાને, ન ખાગે રાજ્ય-વધાવને,
સુદાચો બારણે બિલો તલજતો દાસ દશ્ન દ્યો....

જરા દશ્ન દ્યુક દ્યો ને, પ્રભુ તેમાં જવાનું દ્યું !
દ્યાનાં દાન દ્યુક દ્યો ને, પ્રભુ એકું ધરાતું દ્યું ! ...

તમે દિલના દિલાદર છો, દ્યા ને ગેમના કિંધુ,
તમારા ગેમબિંદ્યુ પ્રભુ ! તૃપા છિપાવો ને....
દ્યારું આપની દ્યું જગત્કલ્યાણ કરનારી,
પ્રભુ ! ખીડી નજર નાખી, કરી દ્યો તૈત, ગિરિધારી ! ...

માણુષ પુરસ્કાર કેરા પુંજયી

બહુ પુષ્પ કેરા પુંજયી, શુલ્લ દેષ માનવનો ખળ્યો,
તો યે અરે । ભવયકનો, આદ્યો નહિ એકું રઘ્યો;
શુખ પ્રાણ કરતાં સુખ ટળે છે વેશ એ લક્ષે લક્ષે;
શરૂ સજ્જ ભયકર ભાવ મરણો કો અહો ચયી રહ્યો ?
લક્ષી અને અધિકાર વધતો હું વધ્ય તે તો કહ્યો ? 1
હું કુંડેંબ કે પરિવારથી વધવાપણું એ નાય ગ્રહ્યો;
વધવાપણું સંસારનું નરહેછને હારી જ્વો,
એનો વિચાર નહીં અહીંથો ! એક પળ તમને હવો !! 2
નિર્દોષ શુખ નિર્દોષ આનંદ, લ્યો ગમે ત્યાંથી ભલે,
એ હિન્દ્ય શક્તિમાન જે થી જંજરેથી નીકલે;
પરવર્ત્તનાં નહિ મુંઝાલો, એની દયા મુજને રહ્યી,
એ ત્યાગવા રિસ્લીલ કે, પ્રસ્તાત કુંભ તે સુખ નહીં. 3
હું કોણ છું ? ક્યાંથી થયો ? હું સ્વરૂપ છે મારું ખડુ ?
ક્રીના સુલદે વળગણા છે ? રાખું કે એ પરછડે ?
એના વિચાર દિવેશ્યુંડ ગાત ભાવે જો કંપા,
તો સર્વ આત્મિક શાનનો, સ્થિરાત્તમ અનુભવ્યા. 4
તે પ્રાપ્ત કરવા વચન કોનું સત્ર કેવળ માનવું ?
નિર્દોષ નરનું કળન માની 'તેણ' કુંઝો અનુભવ્યું;
રો આત્મ તારો ! આત્મ તારો ! શીધ એને ઓળખો,
સર્વસમાં સમબલિ ધો આ વચનને કદ્યે લખો. 5

કેં શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ:
કેં

રધુપતિ રાધા રાધારામ

રધુપતિ રાધા રાધારામ, પતિત પાવન સીતારામ
સીતારામ સીતારામ, લજ મન ઘારે સીતારામ...
— રધુપતિ...
ઉદ્ધર અલ્લાહ તરે નામ, સંભ્રી સન્યતિ ટે ભગવાન
મંદિર માસ્થિદ તરે ધામ, પતિત પાવન સીતારામ
— રધુપતિ...
ચારે નિદ્રા દિલ્સે કામ, ક્યારે ભજું શ્રી ભગવાન
તનમે રામ મનમે રામ, અણું અણું મે રામ છુ રામ
— રધુપતિ...
જલમે રામ સ્થળમે રામ, સારે જગમે તું હી રામ
રધુપતિ રાધાવ રાજ રામ, પતિત પાવન સીતારામ
સીતારામ સીતારામ, લજ મન ઘારે સીતારામ
— રધુપતિ...

અંતિમ અંજલિ - સમપ્રણાનુભવ શોંપ દિચા

अब साप हृषा हस छुपने कु
 सब लाड, हुम्हारे छाथों में (2)
 हे अत हुम्हारे छाथों में
 और हारे हाथों में हुम्हारे छाथों में. (2)
 मेरा निष्पार्थ भस ये क पहुँची
 हिक बार हुम्हारे पा आउ मे. (2)
 अपश कर हु नियालरका,
 सब धार तुम्हारे छाथों में. (2)
 जो जगमें रह तो ऐसे रह
 नमों जलमें कुभवका झल रहे. (2)
 गरे सब गुप्त दीप समर्पित ही,
 क्रतार लगवान हुम्हारे छाथों में (2)
 पहि मानव का मुझे जन्म चिले
 तो हुम चरणोंका पूजारी बनु (2)
 इस भूजनकी हिक रगका,
 ही तार हुम्हारे छाथों में. (2)
 जब जब संसारका कुटी बहु,
 निष्काम भाव से कर्म करु (2)
 किर अंत समय मे प्राप्त तहुँ
 निरधार/साकार हुम्हारे छाथों में. (2)
 मुझमें उगमें भस लेई पहुँची
 मैं नर हुम नारायण ही, (2)
 मैं भू संसार के हाथों में
 संसार हुम्हारे छाथों में (2)

ਪੰਨੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਪੰਨੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

પ્રભુજ દાર તમારા ખોલો રે
આંદ્ર્યો એક પુષ્પ આત્મા
આ હનિયાની સગાઈ, રહી ખારમાં પથરાઈ
એમાં આત્મા ગયો લપેટાઈ રે... આંદ્ર્યો એક
આ ચારે કોરેની ખાયા, તેમાં સથળાં લેદ સમાયા
મન માનવનાં લોભાયાં રે... આંદ્ર્યો એક...
આ કાયા કુંભ છે કાચો, સમજે તી એમાં ન રાચ્યો
પ્રભુ દું છે એક જ સાચો રે... આંદ્ર્યો એક...
એણે સતક્રમ બહુ લીધાં, એણે હુંઘ સહન કરી લીધાં
તારા નામનાં અમૃત પીધાં રે... આંદ્ર્યો એક...
લીધી તારા નામની ખાળી, હવે ભજુલે છેલ છોગળા
આ વિરધારી ગોપાલ રે... આંદ્ર્યો એક...
તારાં હાથે છે મુજ નૈયા, તને પોકાડું તરવેયા
તમે આવોને રખવૈયા રે... આંદ્ર્યો એક...
તમે લાદે આવો નાય, મારો પકડીલોને હાય
પછી છોડું નાલ સંગાય રે... આંદ્ર્યો એક...
અવિચણ ભાનુ ચંદ્રા, એ તારી લીધા ગોદિદા
ઓ જશોદાજીના નંદા રે... આંદ્ર્યો એક...
પ્રભુ એ છે પ્રાર્થના મારી, એ આત્માને લેજો તારી
પ્રભુ સુષ્ણાને કૃષ્ણ મોરારી રે... આંદ્ર્યો એક...

હાંતે વહાલા અરજુ અમારી

હાંતે વહાલા અરજુ અમારી, સુખો શ્રીનાથજી,
લઈ જજે તારા ધામમાં...હાંતે વહાલા...અરજુ...
હાંતે મારા અંત સમયના બેલી,
હાંતે હવે મેળો નહિ હડસેલી;
હાંતે હું તો આવી ઉભી તમ દ્વારે શ્રીનાથજી,
હાંતે નાથ કરુણાતથા છો સિંહુ,
હાંતે હું તો ધારું હું એકજ બિંહુ,
હાંતે એક બિંહુમાં નહિ ધારું ઓહું શ્રીનાથજી,
હાંતે મારું અંતર દે જો વાંચી,
હાંતે નથી મેંડીમાં લાલી લખાતી;
હાંતે પાને પાને એ પ્રસરી જતી શ્રીનાથજી
હાંતે લઈ જજે તારા ધામમાં...
હાંતે તને સમજુંને શું સમજતું,
હાંતે તું તો અંતર ખોલીને ભતાવું;
હાંતે તારા ભક્તિને એકજ આશા શ્રીનાથજી
હાંતે જજે તારા ધામમાં...

હે નાથ, જોડી હાથ પાયે પ્રેમથી સહુ લાગીએ,

હે નાથ, જોડી હાથ પાયે પ્રેમથી સહુ લાગીએ,
શરણું મળે સાચું તમદું એ દદ્ધથી માગીએ.
જે શ્રવ આવ્યો આપ પાસે ચરણમાં અપનાવજો,
પરમાત્મા એ આત્માને શાંતિ સાચી આપજો... (૧)
વળી કર્મના ઘોગે કરીને જે કુળમાં એ અવતરે,
ત્યાં પૂર્ણ ગ્રેમ એ પ્રલુછ આપની ભરિત કરે,
લક્ષ્યોયસી બંધનોને લક્ષમાં લઈ ક્રાપજો,
પરમાત્મા એ આત્માને શાંતિ સાચી આપજો... (૨)
ચુસંપત્તિ, સુવિચારને સત્કર્મનો દઈ વારસો,
જન્મોજન્ય તમ ભરિતથી કિરતારપાર ઉતારજો.
આ લોકને પરલોકમાં તમ પ્રેમ રગ રગ વાપજો...
પરમાત્માએ આત્માને શાંતિ સાચી આપજો... (૩)
મળે મોક કે સુખ સ્વર્ગનાં આશા ઉરે એવી નથી,
ધોદેહ કુર્લબ ભાનવીનો ભજન કરવા ભાવથી,
સાચું ભતાવી રૂપ શ્રી રણથોડ દદ્ધે સ્થાપજો,
પરમાત્માએ આત્માને શાંતિ સાચી આપજો... (૪)
હે નાથ, જોડી હાથ પાયે...

મા આપને ભૂલશો નહિ.

ભૂલો ભરો ફીજું વધું, માણાપને ભૂલશો નહિ; અગણુત છે ઉપકાર એના, એહ નિમરસો નાહું. હેદો પ્રેરથા પૃથ્વી તથા, ત્યારે હીં તમ ચુપ્પું; એ પુનિત જનનાં કાળજાં, પદ્ધતર વાની છુંદરો નાહું. કાઢી સુખેથી કોળિયો, મોંમાં હં ચોડા કથ્યાં; અમૃત તથા હેનાર સામે, ઓર ઉછાળશો નહિ. પૂર્ણ લડાયાં લાડ તમને, કોડ સૌ પૂરા કથ્યાં; એ કોડના પૂરનારના, કોડ પૂરથા ભૂલશો નહિ. લાઘો કમાતા હેં ભરો, (પથુ) માઆપ નેના ન હ્યાં; એ કાખ નહિ પણ રાખ છે, એ માનવું ભૂલશો નહિ. લીને સ્રદ્ધ ગોતે અને, રૂકે સુલાઇયાં આપને; એધી અમૃતમથ આંગને, ભૂલીને ભીજવશો નહિ. પુંગો બિંઘાયાં ઝ્રોમથી, નેમહું તમારા રાહું પર; એ ચાહના રાહું પર, કૂટ્ય કંઈ વાનશો નહિ. સંતાનથી રોવા ચાહો (તો) સંતાન છે, રોવા કરો; જેલુ કરો તેલુ ભરો એ લાવના ભૂલશો નાહું. ધન ઘરચતાં મળશો બહું (પણ) માતપિતા મળશો નહિ; એના પુનિત ચરણો તથી, કહી ચાહના ભૂલશો નહિ.

સામર્પણ

આ સૌંપ હિયા હસ દુનન કા, સણ ભાર તુંહારે હાથોં મે. (૨) હે જુત તુંહારે હાથોં મે, ઓર હાર તુંહારે હાથોં મે. (૨.) મેરા નિશ્ચય અસ ઓક થઈ, હું આર તુંહું પા લાઉ મે. (૨.) અર્પણ કર હું કુન્ઠિયાભરકા, સણ ખાર તુંહારે હાથોં મે. (૨) જે જગમેં રહ્યું તા એસો રહ્યું, જલમેં ક્રમલકા હુલ રહ્યે. (૨.) મેરે સણ ગુણ હોખ સમર્પિત હે, કરતાર-લગવાન તુંહારે હાથોં મે. (૨) ચહી આનન્દ કા સુશે જરૂર મિલે, તો હુમ ચરણોંકા પૂલરી બનું. (૨) હસ પૂજનકી હં હું રગકા, તાર તુરહારે હાથોં મે. (૨) જરૂર જરૂર સંસાર કા કુદી અતું, સંસાર કુદી અતું. (૨) નિરાકાર-સાકાર તુંહારે હાથોં મે. (૨) હિર અંત સમયે પ્રાણું તરું, સુઅમે સુઅમે વાસ લેછ થહી, મૈનર હું હુમ નારાથણ હો. (૨) મૈં હું સંસાર કું હાથોં મે. (૨) સંસાર તુંહારે હાથોં મે. (૨)

વંડન કરીએ કી પણ તમને...
પહેલું વંડન આત્મિતાને, બીજું વંડન ચુંલ તમને.
નીજું વંડન આધરાક્તાને, તોથું વંડન ઉમા-ગતિને
પાંચસું વંડન પુરુષોત્તમને, આશ્રય આપે સહું સુધું અપને.

અસર્યો માંદેથી પણ પરમ સર્યો તું લઈ ળ;
જીડા અંધારેથી પણ પરમ તેલ તું લઈ ળ;
ખાખાખુંમાંથી અમૃત સમીપે નાથ લઈ ળ;
તું-હીણો હું છું તો તુજ દર્શનાં ફાન લઈ ળ.

દુર્ઘટનાની પત્રજાતા

રધૂપતિ રાધ્વ રાજરામ, પતિત પાતન સીતારામ
સીતારામ સીતારામ, લજ મન યારે સીતારામ...
— રધૂપતિ...
દીક્ષિત અલ્લાહ તરે નામ, સબકો સન્મતિ દે ભગવાન.
મંદિર મસ્જિદ તરે ધામ, પતિત પાતન સીતારામ
— રધૂપતિ...
રાચે નિદ્રા દિલસે કામ, કસારે ભજણું શ્રી ભગવાન
— રધૂપતિ...
તનમે રામ મનમે રામ, અણું અણું ચે રામ હિ રામ
— રધૂપતિ...
જલમે રામ સ્થળમે રામ, સારે જગમે હું તી રામ
રધૂપતિ રાધ્વ રાજી રામ, પતિત પાતન સીતારામ
સીતારામ સીતારામ, લજ મન યારે સીતારામ
— રધૂપતિ...

ॐ શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ:

ॐ

૩

(પ્રાચીન)

ઓ, ધ્યાર ભલ્લાયે તને, ચૌડું છ હૃજ નામ;
દુષ્ટ વારા જિત ગાઈયે, ધારે અમારોં કોમ.
દેત લાલી હસાં હું, કાંઠ રાજ દિલ સાદ,
ભલ હલી કંદીયેં અમે તો મજુ હું કરેલ માર.
પણું એલું આપજો કુદુંખ-પોષણ ધાય;
ભૂષા કુંજ સર્વે નહીં કાંસ કંત વધાય.
અનિધ નષ આંદો પર, આશાં ના દુભાય,
૦૨ આચે મ અંગણે આરિય ઢેતા ણાય.
દેવભાગ એચે આ પણે, શ્રી ધર્માયે અમ દીન,
રાતુ ધંઢે અન્તરા ને પાડાચી ધંઢે પ્રીત.
બિચાર - વાણી - વતંને સૌનો કાચો
સગાં, રનેહી, મિચું ધંઢું કુરણ - સ્નેમ.
નેવા આપી આંધરી, સાંજાચાને હાન,
લુલ અનાદી મોલવા, લલું કંદું ભગવાન.
એ ધર્યર ! હું એક છે, સહયોરી તં કંસાર,
પૂર્ણી પાણી પવતો તે કુદાં તેયાર.
તારો આરા શોલીલા, રસર ને કાળી શોભ,
તે તે કશા તે રસાં, જઘડું તાડું ને.
અખને આર્યાં સાનગિયા, તેનો હું હાતાર,
બાલે પાણી પાણીયે, એ તારો ઉલ્કાર.
કાંદ કલેશ કંકાસને, કાંદ પાય પરિતાપ,
કાંદ કુભત, કંદું દીને, કાંદ પાય પરિતાપ.

੭੫ ਜਗਦੀਸ਼ ਹੈ

ਜਥੁਂ ਜਗਦੀਸ਼ ਹੈ, ਪ੍ਰਭੁ ਜਥੁਂ ਜਗਦੀਸ਼ ਹੈ,
ਵਾਕਤ ਜਨੋ। ਕੇ ਸਾਂਕੁ ਰੁਕੁ (੨) ਲਖਮੇਂ ਫੁਰੁ ਕੂੰ... ਜੰਗੁ

ਨੇ ਧਾਰੇ ਰੁਲ ਪਾਵੇ, ਝੁਖ ਵਿਖ ਸੇ ਗਨਕਾ-ਪ੍ਰਭੁ
ਛੁਣ ਸੰਪਤੀ ਘਰ ਆਵੇ (੨) ਕੁਝ ਗਿਰੁ ਤਨਕਾ.... ਜੰਗੁ

ਮਾਤਾਪਿਤਾ ਤੁਮ ਗੇਰੇ, ਸ਼ਾਰਥ ਮ੍ਰਿਉ ਕਿਸਤੀ-ਪ੍ਰਭੁ
ਤੁਮ ਬਿਨ ਅੀਰੇ ਨ ਕੋਈ (੨) ਆਸਾ ਕੁੰਝ ਕਿਸਤੀ... ਜੰਗੁ

ਤੁਮ ਪੁਰਖੁ ਪਰਗਾਰਮਾ, ਤੁਮ ਆਂਤਰਯਾਮੀ-ਪ੍ਰਭੁ
ਪਰਗਾ ਘੁਲਾ ਪਰਮੇਥਰ (੨) ਤੁਮ ਸਾਡੇ ਸਨਾਗੀ... ਜੰਗੁ

ਤੁਮ ਕੁਝਾ ਕੇ ਸਾਗਰ, ਤੁਮ ਵਾਲਨ ਕੁਲੀ-ਪ੍ਰਭੁ
ਗੀ. ਸੇਵਕ ਤੁਮ ਸਵਾਮੀ (੨) ਕੁਪਾ ਕੁਰੈ ਵਾਤੀ... ਜੰਗੁ

ਤੁਮ ਹੋ ਓਕ ਅਗੋਚਰ, ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਣਾਵਿਤ-ਪ੍ਰਭੁ
ਪਿਸ ਵਿਖ ਮਿਲੁੰ ਫਾਗਾਥ (੨) ਤੁਮਾਂ ਗੀ. ਕੁਮਤਿ... ਜੰਗੁ

ਦੀਨਾਂਧੂ ਕੁਝਾਹਤੀ, ਤੁਮ ਰਖਖੁ ਗੇਰੇ-ਪ੍ਰਭੁ

ਕੁਝਾ ਝੱਤ ਪਾਛਾਵੀ (੨) ਫਾਰ ਪਾਛਾ ਤੇਰੇ... ਜੰਗੁ

ਵਿਖ ਵਿਕਾਰ ਗਿਆਹੀ, ਪਾਏ ਹੁੰਦੇ ਫੇਵਾ-ਪ੍ਰਭੁ

ਗੁਣਾ ਭਕਿਤ ਪਾਛਾਹੀ (੨) ਚਾਂਨ ਕੀ ਸੇਵਾ... ਜੰਗੁ

ਤਨ ਗਨ ਧਨ ਸੌਣ ਕੁਝ ਹੈ ਤੇਰਾ-ਪ੍ਰਭੁ
ਤੇਰਾ ਤੁਝੋ ਅਪੰਥੁ (੨) ਕੁਝ ਲਾਗੇ ਮੇਰਾ... ਜੰਗੁ

ੴ ਸ਼ਾਂਤਿ ਪਾਇ :

ਓੱ ਧੀ: ਸ਼ਾਂਤਿਰਤਿਕ ਓੱ ਸ਼ਾਂਤਿ: ਪ੍ਰਭੀ
ਸ਼ਾਂਤਿਰੈਪ: ਸ਼ਾਂਤਿਰੋਖਧਪ: ਸ਼ਾਂਤਿ : ਧਰਸਪਤਪ:
ਸ਼ਾਂਤਿਵਿਖੇਵਾ: ਸ਼ਾਂਤਿਵਖ ਸ਼ਾਂਤਿ ਸੰਵੰਤ ਓੱ
ਸ਼ਾਂਤਿ: ਸ਼ਾਂਤਿਰੇਵ ਸ਼ਾਂਤਿ: ਸਾ ਮਾ ਸ਼ਾਂਤਿਰੇਧੀ.

ਓੱ ਸ਼ਾਂਤਿ ! ਸ਼ਾਂਤਿ ! ਸ਼ਾਂਤਿ !!!

■

ਏਕ ਮੀਨੀਟ ਮੈਨ
ਓੱ ਧੀ ਸ਼ਾਂਤਿ ਕਹੀ

ਓੱ ਧੀ-ਬਾਧ

■

ਅਸਤੀ ਮਾ ਸਤੇ ਗਮਯ !
ਤਮਸੀ ਮਾ ਜਾਗੀਰਿਗਮਯ !
ਮੂਲ੍ਯਮਾਂ ਅਮੂਲ ਗਮਯ !

ਓੱ ਸ਼ਾਂਤਿ : ਸ਼ਾਂਤਿ : ਸ਼ਾਂਤਿ : ||